

РЕШЕНИЕ

№ 5392

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11391** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 КСО.

АССГ е сезиран с жалба от П. Г. К. срещу решение № 2153-21-252/22.08.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град. Претендира се отмяната на обжалвания административен акт.

Ответникът - Директор на ТП на НОИ С. – град, чрез упълномощен юрисконсулт, в съдебно заседание и в депозиран писмени бележки оспорва жалбата и претендира отхвърлянето ѝ, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката П. Г. К. е подала Заявление № 2113-21-2132/22.04.2025 г. (л. 34), с което е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към заявлението са приложени необходимите документи за преценка на претендираното право, въз основа на които в образуваното административно производство на жалбоподателката е зачетен осигурителен стаж от трета категория в размер на 44 години, 09 месеца и 15 дни.

По повод подаденото заявление е издадено Разпореждане № [ЕГН]/27.06.2025 г. от длъжностно лице по пенсионното осигуряване, с което е отпусната исканата пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1, 2 КСО пожизнено, считано от 20.04.2025 г., като от същата дата е спряна личната ѝ пенсия за инвалидност поради общо заболяване на основание чл. 95, ал. 1, т. 4 КСО. Пенсията е отпусната при изчислен по реда на чл. 70, ал. 9 КСО индивидуален коефициент 1.7787 и е определен размер от 1 876.64 лв.

Разпореждането е оспорено пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с Решение № 2153-21-252/22.08.2025 г. е оставил жалбата без уважение и е потвърдил разпореждането.

Решението е връчено на 17.10.2025 г. лично на жалбоподателката (л. 68).

От правна страна съдът намира следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 117, ал. 1 КСО и с оглед представената Заповед № 1712/17.08.2015 г. (л.67), от която е видно, че Т. В. е назначен на длъжността Директор на ТП на НОИ С. – град, като с него е потвърдено разпореждане, също издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № 1015-21-67/01.03.2021 г. (л.61) на директора на ТП на НОИ С. – град. При издаване на процесното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Решението е издадено в съответствие и с материалния закон.

Описаната по-горе фактическа обстановка не е спорна между страните. Спорният въпрос по делото касае размера на зачетения стаж на жалбоподателката, съответно размера на пенсията. Жалбоподателката претендира осигурителният ѝ стаж да бъде увеличен и с положения от нея извънреден труд.

Както се посочи, пенсията на К. е определена при зачетен осигурителен стаж в размер на 44 години 09 месеца и 15 дни, като същата е отпусната, считано от 20.04.2025 г. – датата, на която е придобито правото. С оглед представените документи пенсионният орган правилно е изчислил размера на осигурителния стаж към тази дата. Претенцията на жалбоподателката за включване на стажа до м.06.2025 г. е неоснователна, тъй като това е стаж, придобит след възникване на правото на пенсия, респ. след подаване на заявлението от страна на Г. за отпускане на пенсия, и за който не са представени документи към заявлението за отпускане на пенсия и който към момента на подаване на заявлението не е съществувал. Зачетеният стаж на жалбоподателката е виден и от приложения по делото Опис на осигурителен стаж /л.50-53/, който не е оспорен от нея видно от изявлението ѝ в съдебно заседание на 20.01.2026 г.

За придобития след 20.04.2025 г. стаж следва да се подаде заявление по чл. 102, ал. 1, т. 2 КСО. В случая органът се е произнесъл по представените от жалбоподателката документи и е зачел стажа ѝ до датата на придобиване на правото на пенсия. Неоснователно жалбоподателката твърди, че е следвало служебно да ѝ се зачете стажът на основание чл. 102, ал. 1, т. 1 от КСО, тъй като съгл. ал. 2 пенсията подлежи на служебно преизчисляване по ал. 1, т. 1, когато пенсионерът е придобил осигурителен стаж през предходната календарна година и не е подал заявление по ал. 1, т. 2 до датата на служебното преизчисляване, но в случая не е налице цитираната хипотеза.

Неоснователно жалбоподателката претендира стажът ѝ в размер на 44 години 09 месеца и 15 дни да бъде „закръглен“ на 44 г. и 10 м. Съгласно чл. 70, ал. 1 КСО размерът на пенсията за ОСВ се изчислява като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент, както следва: т. 1. 1.35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане; и т. 2. 1. 2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж - за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1. Видно от цитирания законов текст осигурителният стаж за целите на пенсионното производство и определяне размера на пенсията се изчислява в години и месеци. Изработените 15 дни нямат самостоятелно значение и не водят до увеличение на стажа. Стажът се брои в години и месеци и въпросните 15 дни не могат да се зачетат на Г., тъй като законът не предвижда половин отработен месец да бъде приравнен на цял такъв. С оглед на това претенцията за „закръгляне“ на стажа е неоснователна и не намира опора в закона. Тези 15 дни биха могли да се допълнят от придобития след придобиване правото на пенсия за ОСВ стаж, но сами по себе си не обуславят подобно „закръгляне“. Осигурителният стаж отмерва времето, през което осигуреното лице участва в осигурителната система чрез вноски, а не отмерва трудов стаж

и отработено време.

Неоснователно жалбоподателката претендира и зачитане на допълнителен стаж за периода 03.1997 г. до 05.1999 г., тъй като този период е зачетен от органите на НОИ като осигурителен стаж, придобит при осигурителя „Софийска вода“ АД. Същото се отнася и за периодите от 01.10.2000 г. до 20.04.2025 г. Осигурителният стаж като член на СИК също не следва да бъде зачитан отделно, тъй като периодите вече са зачетени като осигурителен стаж в Софийска вода АД. Съгласно чл. 38, ал. 11 НПОС ако през календарния месец лицето е било осигурено на различни основания, за осигурителен стаж се зачита не повече от един месец. Видно от справката на л. 81 и претендираните от жалбоподателката периоди от 2007 г. до 2019 г. по молбата на л. 80, същите периоди са зачетени за осигурителен стаж при осигурителя Софийска вода АД, поради което не може да бъдат зачетени втори път. На жалбоподателката е зачетен стаж както следва: 01.08.1994 г. до 01.04.1998 г. – 3 г. 08м.; от 01.04.1998 г. до 01.10.2000 г. – 2 г. и 6 м.; от 01.10.2000 г. до 31.12.2004 г. – 4 г. и 03 м.; от 01.01.2005 г. до 17.07.2008 г. – 3 г. 6м. 17 дни; от 18.07.2008 до 01.05.2013 г. – 04 г. 09 м. и 15 дни; от 02.05.2013 г. до 30.04.2016 г. – 2 г. 11 м. и 29 дни; от 01.05.2016 г. до 31.07.2017 г. – 1 г. 03 м.; от 01.08.2017 г. до 06.11.2018 г. – 01 г. 03 м. и 06 дни; от 07.11.2018 г. до 30.11.2019 г. – 01 г. и 24 дни; от 01.12.2019 г. до 30.11.2020 г. – 1 г.; от 01.12.2020 до 30.11.2021 г. – 1 г.; от 01.12.2021 г. до 30.11.2022 г. – 1 г.; от 01.12.2022 г. до 30.11.2023 г. – 1 г.; от 01.12.2023 г. до 30.11.2024 г. – 1 г.; от 01.12.2024 г. до 31.0.2025 г. – 1 г. и 4 м.; и от 01.04.2025 г. до 20.04.2025 г. – 19 дни. Видно е, че за целия период е зачетен осигурителен стаж, поради което дублираният стаж за периодите 1997 – 1999 г., 2000 – 2025 г. и като член на СИК, не следва да се зачитат повторно по арг. от цитираната разпоредба на чл. 38, ал. 11 от НПОС.

Съгласно чл. 70, ал. 8 КСО за пенсиите, отпуснати с начална дата след 31 декември 2018 г., индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за периодите след 31 декември 1999 г. до датата на отпускане на пенсията, но за период, не по-малък от 36 месеца. Когато осигурителният доход на лицето след 31 декември 1999 г. е за период, по-малък от 36 месеца, за недостигащия период се взема предвид и последният му осигурителен доход преди 1 януари 2000 г. по ред, определен с наредбата по чл. 106. Когато лицето няма осигурителен доход преди 1 януари 2000 г. или доходът му преди тази дата е за период, по-малък от необходимия за допълване до 36 месеца, индивидуалният коефициент се изчислява от наличния доход независимо от продължителността на периода, за който се отнася. Когато лицето няма осигурителен доход след 31 декември 1999 г. индивидуалният коефициент се изчислява от последния му осигурителен доход за 36 месеца до тази дата или от наличния му доход, когато доходът е за по-малък период.

Според ал. 2 индивидуалният коефициент по ал. 8, се изчислява, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на лицето за месеца и средния осигурителен доход за страната за същия месец се раздели на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася осигурителният доход на лицето за съответния месец, и броя на работните дни през месеца - за всички месеци, участващи при изчисляване на индивидуалния коефициент. Отработените часове от лицето се изчисляват пропорционално на законоустановеното работно време. Индивидуалният коефициент не може да надхвърля средноаритметичната стойност на месечните съотношения между максималния месечен размер на осигурителния доход, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година, и средния месечен осигурителен доход за страната - за месеците след 31 декември 1999 г., участващи при изчисляването на индивидуалния коефициент. Както е посочено в решението тези изчисления се извършват автоматично по данни, по които се изчисляват и преизчисляват пенсиите на всички пенсионери.

В конкретния случай е изчислен индивидуален коефициент 1.7787. Този коефициент е умножен, в съответствие с чл. 70, ал.3 от КСО, със средномесечния осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията и е определен доходът, от който се изчислява пенсията. В случая това е $1\,690.66 \text{ лв.} * 1.7787 = 3\,007.18 \text{ лв.}$ Осигурителният стаж от 44 г. и 09 м. е умножен по 1.35% и е определен процент осигурителен стаж 60.41%. Този процент, изчислен от 3 007.18 лв., е равен на 1 816.64 лв. Към тази сума са прибавени 60.00 лв. на основание §7, ал. 18 ПЗР КСО и е получен размер на пенсията 1 876.64 лв.

Неоснователно е възражението за незачетен извънреден труд. Видно от описа на осигурителния стаж (л.50) на ред 7 е посочено, че за извънреден труд за периода 01.01.2006 г. до 20.04.2025 г. в размер на 238 часа са зачетени 1 м., 12 дни и 4 часа. Ето защо, възражението, че положеният извънреден труд не е включен в общия размер на осигурителния стаж е неоснователно.

С оглед на изложеното, съдът намира, че не се установяват основания за отмяна на административния акт. С оглед неоснователността на изложените в жалбата твърдения и липсата на други пороци, обуславящи отмяната му, жалбата на П. Г. К. се явява неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на Националния осигурителен институт сумата в размер на 102.26 евро на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 143, ал. 3 АПК.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. К. срещу решение № 2153-21-252/22.08.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА П. Г. К., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на Националния осигурителен институт направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 102.26 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: